

Ташко Георгиевски (15. III 1935 – 13. IV 2012) е македонски писател, романиер, новинар, хроничар на страдањата на егејските [Македонци](#) . Работел во редакцијата на весникот „[Млад борец](#)” и во списанието „Современост”.

Бил уредник во Македонската радиотелевизија и во издавачките куќи „Мисла“ и „Македонска книга“. Член е на ДПМ од 1957, а на МАНУ од 1983 година. Член е и на Македонскиот ПЕН центар.

Ташко Георгиевски е роден на 15 март 1935 година во селото Кронцелево кај Воден. Во 1946 година, заедно со семејството, пребегал во [НР Македонија](#), најпрвин во селото [С таравина](#) ([Мариово](#)), потоа во прилепското село [Долнени](#) и во Гаково, [Војводина](#). По завршувањето на основното образование во 1952 година, се вратил во Скопје каде завршил гимназија. Потоа студирал [југословенска книжевност](#) на [Филолошкиот факултет](#) во Скопје, но не ги завршил студиите.

Работел во редакцијата на весникот „[Млад борец](#)“ и во списанието „[Современост](#)“, а потоа бил уредник во [Македонската телевизија](#), во издавачките куќи „[Мисла](#)“ и „[Македонска книга](#)“. Бил член на ДПМ од 1957, а на МАНУ од 1983 година. Член е и на Македонскиот ПЕН центар.

Ташко Георгиевски е писател кој во својата приказна скоро редовно тргнува од некој конкретен историски момент од периодот на Втората светска војна и особено за страдањата на егејските Македонци за време на [Граѓанската војна во Грција](#).

Тој е автор на повеќе дела: „Ние зад насипот“ (раскази, 1956); „[Луѓе и волци](#)“ (роман, 1960); „[Ови](#)“ (роман, 1962); „[Сид](#)“

[Суви ветрови](#)

“ (раскази, 1964); „

[Црно семе](#)

“ (роман, 1966); „

[Змиски ветар](#)

“ (роман, 1969); „

[Црвениот коњ](#)

“ (роман, 1975); „

[Куќа под калето](#)

“ (раскази, 1978); „

[Време на молчење](#)

“ (роман, 1978); „

[Рамна земја](#)

“ (роман, 1981); „Плоча на животот“ (автобиографски записи, 1987); „Кајмакчалан“ (роман, 1992); „Исчезнување“ (роман, 1998)

Покрај тоа, тој е автор на филмските сценарија „[Црно семе](#)“, „[Црвениот коњ](#)“ и „[Жолт иот трендафил](#)“.

„

[радио](#)

-драмите „Огнови“, „Пепелта на моето огниште“, „Борис Тушев“ и „Сандак со срцето на татко“ и телевизиските драми „Недела“ и „Очите на синот“.

Георгиевски е добитник на повеќе награди и признанија: „Кочо Рацин“, „11. Октобар“, „13. Новембар“, „Стале Попов“ и „Рациново признање“.

Ташко Георгиевски починал на 13 април 2012 година во Скопје.

Пишува:

TK